

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010930
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8316010930.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.10.2021, v trestnej veci obžalovaného E. M. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona /ďalej len Tr.zák./, o odvolaní obžalovaného a o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/168/2016 zo dňa 29.04.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného E. M. a odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému E. M., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P. , J. XXXX/X, vzhľadom na právoplatne uznanú vinu za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/168/2016-341 zo dňa 15.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/19/2020-370 zo dňa 25.06.2020, uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. pri prevahe priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. oproti žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 46 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody na 2 roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/65/2016-146 zo dňa 20.10.2016 podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 3 mesiace nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podali písomne v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor i obžalovaný E. M..

Podľa okresného prokurátora, absentoval skutkový podklad v podobe výnimočných okolností prípadu potrebných pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a konštatovanie vedenia riadneho života obžalovaným sa výnimočnou okolnosťou byť nejaví, nakoľko ide o riadnu okolnosť predpokladanú zákonom po odsúdení páchatel'a bez toho, aby sa jej prikladal výnimočný charakter. Dĺžku vedenia trestného konania okresný prokurátor nepovažoval za neprimeranú, keďže mal zato, že vzhľadom na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, až dĺžku trvania trestného konania prevyšujúcu 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a tiež, že až v prípade absencie významných dôvodov pre prekročenie tejto hranice nie je možné trestné stíhanie dlhšieho trvania tolerovať. Okresný

prokurátor tak dospel k záveru, že dĺžka vedenia trestného konania nedosahuje uvedenú hranicu a súčasne nebola spôsobená neodôvodnenou nečinnosťou orgánov činných v trestnom konaní, aj keď na druhej strane pripustil, že dĺžka vedeného trestného konania v trvaní 5 rokov nezodpovedá zložitosti stíhaného prípadu. Podľa tohto odvolateľa bolo potrebné pôsobiť prísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody, zodpovedajúcim stupňu nebezpečnosti konania obžalovaného, pri zohľadnení ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, okolností stíhaného prípadu a osoby obžalovaného a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Podľa názoru obžalovaného E. M., v jeho prípade po uplynutí dlhého časového obdobia od spáchania skutku, nie je nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Poukazoval na to, že za posledných 5 rokov od spáchania prejednávaneho skutku sa nedopustil žiadneho trestného činu, či závažnejšieho priestupku, počas celého konania si uvedomil, že predchádzajúci život, najmä páchanie trestnej činnosti, nebolo správne, zaradil sa opätovne do spoločnosti, vedie riadny život, našiel si zamestnanie, poukazoval na pomery v regióne, stará sa o svoju chorú 76-ročnú matku, ktorej chce vynahradiť všetky tie roky, kedy sa ona starala o neho, kedy mu bola oporou, kedy jej spôsoboval starosti, vrásky a je presvedčený, že aj zdravotné problémy, ktorými trpí až doteraz. Dodal, že a

k nastúpi na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, po jeho vykonaní bude mať veľmi sťaženú situáciu a možnosť sa opätovne zaradiť do spoločnosti, bojí sa, že príde o zamestnanie, ktoré vzhľadom na svoju minulosť veľmi ťažko získal. Podľa názoru obžalovaného, na dosiahnutie účelu trestu v jeho prípade postačuje aj uloženie alternatívneho trestu, a to trestu domáceho väzenia. Odkázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. US 106/2011 z 28.11.2012, v ktorom Ústavný súd v uvedenom náleze uvádza, že vo vzťahu k právnej úprave trestu ako právnomu následku, trestného činu pritom platí, že nepostačuje len dodržiavanie požiadavky nulla poena sine lege, ale je nevyhnutné, aby zákonom ustanovená právna úprava druhov trestov, podmienok ich ukladania, ako aj podmienok ich výkonu plne rešpektovala predovšetkým základné ľudské právo nebyť mučený ani podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu, ako i právo, aby bol trest primeraný trestnému činu, za ktorý je tento trest ukladaný. Zákonná úprava trestania musí byť v súlade s ústavným súdom stabilne presadzovanou požiadavkou materiálneho právneho štátu, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je i prípustnosť zásahov do základných práv a slobôd len spôsobom a v miere, ktoré obstoja v teste proporcionality a ani viacčinný súbeh trestných činov nemôže byť dôvodom, na obmedzenie, resp. odňatie práva páchatel'a na primeraný, individualizovaný trest. Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a, lebo len trest vymieraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu, môže byť trestom primeraným. Obžalovaný, považujúc uložený trest za neprimerane prísny, s názorom, že v jeho prípade postačuje aj alternatívny trest, navrhol, aby odvolací súd v tomto po zrušení vrátil vec na nové rozhodnutie, resp. zmenil a uložil mu alternatívny trest, súhrnný trest domáceho väzenia, v primeranom trvaní.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané by prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a nezistiac chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dospel k záveru, že ani odvolanie obžalovaného, ani odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/168/2016 zo dňa 15.01.2020 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- najmenej od mesiaca jún 2016 si kupoval a iným spôsobom zadovážoval psychotropné látky obsahujúce účinnú látku metamfetamín, ktoré v rôznych množstvách u seba prechovával a taktiež v rôznych množstvách tento metamfetamín predával za rôzne sumy aj iným spotrebiteľom v Humennom, od ktorých si vopred alebo až následne vypýtal finančné prostriedky, medzi ktorých patrilo aj C. L. a H. C.,

obaja z P., a to až do dňa 23.09.2016, kedy pri osobnej prehliadke vydal polícii 1 kus zatavenej injekčnej striekačky naplnenej neznámou bielou kryštalickou látkou do objemu cca 4 dielikov, ako aj u neho bol nájdený 1 kus zatavenej injekčnej striekačky so stopovým množstvom neznámej bielej kryštalickej látky, kde podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice sp. zn. PPZ-KEU-KE-EXP-2016/2871 zo dňa 13.10.2016 sa u predmetu skúmania č. 1 jednalo o metamfetamín o celkovej hmotnosti 0,21 g so stanoveným 79,9 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 4 do 17 obvykle jednorazových dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/19/2020 zo dňa 25.06.2020 bol uvedený rozsudok zrušený v časti výroku o treste na základe odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné proti výroku o treste, inak rozsudok zostal nezmenený. Preto okresný súd v tomto štádiu trestného stíhania správne rozhodoval len o treste.

Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa konštatuje, že toto rozhodnutie uvedené požiadavky spĺňa.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd svoje rozhodnutie oprel o zistenie, že ide o typovo závažnejšiu trestnú činnosť, nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 Tr. zák., no poukazoval na rovnorodú (druhovú) recidívu konania obžalovaného, a teda na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a pri svojich úvahách tak zistil potrebu úpravy trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., pre ktorú stanovil dolnú hranicu trestnej sadzby na 5 rokov a 4 mesiace. Nevyhnutnosť uloženia trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu výkonu trestu vyvodil zo skutočnosti, že obžalovaný spáchal skutok najmenej od mesiaca jún 2016, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa odsúdený za iný jeho trestný čin, čo nastalo dňom 10.11.2016 trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/65/2016-146 zo dňa 20.10.2016, a viedlo okresný súd k ukladaniu súhrnného trestu za viacčinný súbeh prečinu a zločinu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a stanoveniu hornej hranice trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšieho, teda s použitím ustanovenia § 172 ods.1 Tr. zák. na 11 rokov a 6 mesiacov. Pokiaľ ide o výmeru trestu, s odkazom na zásadu individualizácie trestu, zvažil okolnosti prípadu, pomery páchatela, okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatela, doterajšie správanie obžalovaného, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie, v ktorom žije, a to, či sa v minulosti už dopustil takého protiprávneho konania. Poukazoval aj na samotnú dĺžku trestného konania, ktorá je takmer 5 rokov, počas ktorej obžalovaný viedol riadny život, a to že žalovaný skutok je jediným, resp. posledným konaním obžalovaného, ktoré sa dá v danom prípade posúdiť ako recidíva drogovej trestnej činnosti, že od tohto skutku u obžalovaného nedošlo k opakovaniu protiprávneho konania v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou. Uveril obžalovanému, že svoje konanie ľutuje, že sa naozaj zo svojej minulosti ponaučil, zmenil svoje negatívne chovanie, vyhýba sa drogovému prostrediu a nepožíva omamné a psychotropné látky, že obžalovaný sa opäť zaradil do spoločnosti a vedie usporiadaný život, že obžalovaný má osvojené pracovné návyky, aktuálne pracuje ako stavebný kamenár v stavebnej spoločnosti TARB-STAV, s.r.o. so sídlom v Humennom, má pravidelný príjem vo výške priemerne 900,- eur mesačne, čo vzhľadom na možnosti a nepriaznivú situáciu na trhu práce v regióne, kde obžalovaný žije, je možné považovať za nadpriemerný príjem, osobne sa stará o svoju 76-ročnú matku, u ktorej je vzhľadom na vysoký vek a zdravotný stav jej odkázanosť na obžalovaného postupom času stále väčšia, že po vykonaní trestu odňatia slobody, bez takého jeho mimoriadneho zníženia, by sa obžalovaný oveľa ťažšie znova zaradil do spoločnosti najmä z dôvodu dlhotrvajúcej izolácie a nevyhnutného prispôsobenia sa životu v prostredí iných odsúdených páchatelov trestných činov v ústave na výkon trestu odňatia slobody, čo má v konečnom dôsledku často negatívny dopad na odsúdeného a zvyšuje riziko recidívy protizákonného konania po prepustení páchatela na slobodu, zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný by po vykonaní tak prísneho trestu a prepustení na slobodu a dosiahol vek takmer 60 rokov a bolo by mimoriadne ťažké sa znova zamestnať s ohľadom na región, v ktorom obžalovaný žije, znova sa zaradiť do spoločnosti a viesť riadny život, bol potom presvedčený, že na nápravu páchatela a zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie trestu kratšieho trvania, a to súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Takýto trest považoval okresný súd, vzhľadom aj na generálnu prevenciu, za primeraný a spravodlivý.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd správne vychádzal z neprítomnosti okolností uvedených v § 36 Tr. zák. a zohľadnil prevahu príťažujúcich okolností. Zodpovedá skutočnosti, že obžalovaný spáchal vo viacčinnom súbehu predmetné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom. To viedlo k úprave hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody tzv. asperačnou zásadou. Okresný súd si teda uvedomoval, v akej trestnej sadzbe by ukladal trest odňatia slobody, ak by neboli prítomné skutočnosti odôvodňujúce výnimočný postup podľa § 39 Tr. zák. a správne prezentoval potrebu ukladania trestu pri dodržaní zásady jeho primeranosti trestu pre dosiahnutie účelu trestu, najmä individuálnej a generálnej prevencie a individuálneho dosahu trestu na samotného páchatela. Rovnako správne vyvodil nevyhnutnosť ukladania trestu odňatia slobody spojeného s výkonom trestu už len vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k zrušovaniu predchádzajúceho výroku o treste a skutočnosť, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený predchádzajúcim rozsudkom. Splnené boli aj podmienky odôvodňujúce zákonnosť a primeranosť rozhodnutia o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

Z hľadiska výmery trestu bol postup okresného súdu súladný so záujmom na dodržaní zásady, že len trest primeraný, odôvodnený a zákonný môže byť trestom spravodlivým, trestom uloženým pri zachovaní zásad hodnotenia rozhodných skutočností.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>, môže súd páchatelovi znížiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Na rozdiel od súdu prvého stupňa, s ohľadom na povahu odvolacej námietky obžalovaného, sa odvolací súd nestotožnil s úvahou, že by to bolo trvanie trestného konania, ktoré by odôvodnilo postup podľa § 39 Tr. zák. Možno poukázať na judikatúru Najvyššieho súdu SR /R10/2011/, ktorá vyžaduje, len ak s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu by výrazne a neprimerane došlo k presahu dĺžky konania v porovnateľných veciach, trvanie trestného konania by bolo takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Tr. zák.) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

V danom prípade, hoci obžalovaný síce nevytvoril podmienky, ktoré by boli prekážkami plynulého postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu, no tieto orgány napriek zmene v zložení senátu súdu prvého stupňa postupovali plynulo v tejto veci a nedošlo k výraznému a neprimeranému presahu dĺžky konania v porovnateľných veciach.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade postupom okresného súdu nedošlo k závažnému porušeniu článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorá má svoj odraz v jednej zo základných zásad trestného konania upravenej v ustanovení § 2 ods. 7 Tr. por. (každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná súdom).

Predmetná trestná činnosť bola obžalovanou páchaná od júna 2016 do 23.09.2016, pričom k vzneseniu obvinenia došlo 24.09.2016, obžaloba bola podaná dňa 01.12.2016, tak o nej okresný súd rozhodol na v poradí 18 hlavnom pojednávaní, prvýkrát rozsudkom zo dňa 15.01.2020 a po tom, ako odvolací súd dňa 25.06.2020 zrušil výrok o treste a vrátil vec súdu prvého stupňa na dodatočné prejednanie a rozhodnutie, okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom bez narušenia plynulosti konania.

Dĺžku konania nemožno v danom prípade považovať za neodôvodnenú a neprimeranú, presahujúcu európsky limit, keď vzhľadom na rozhodovacia prax Európskeho súdu pre ľudské práva v zásade, až dĺžku trvania trestného konania prevyšujúcu 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a až v prípade absencie významných dôvodov pre prekročenie tejto hranice za takú, pri ktorej nie je možné trestné stíhanie dlhšieho trvania tolerovať.

Oproti tomu pomery obžalovaného bežné nie sú. Z výpovede obžalovaného vyplynulo, že v súčasnosti žije v byte na adrese trvalého pobytu so svojou 76-ročnou matkou, ktorá má zdravotné problémy a o ktorú sa stará. Pritom je zamestnaný na dobu neurčitú s priemerným mesačným príjmom cca 900,- eur, je rozvedený, má dve plnoleté deti. Dodal, že od skutku, pre ktorý je stíhaný v tomto konaní, nadobudol presvedčenie, že sa za ten čas riadne zaradil do spoločnosti a vedie usporiadaný, normálny život, nespáchal žiadny iný trestný čin ani priestupok. Od tej doby nepoužil a ani v súčasnosti neužíva žiadne zakázané látky, pretože sa ponaučil a neberie žiadne drogy. Alkohol a cigarety požíva iba výnimočne, pričom sa snaží pôsobiť ako osveťa proti drogovej činnosti.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný má päť záznamov. Zahladené odsúdenia sú v prípadoch rozhodnutí Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/383/1998 zo dňa 11.09.1998 za trestný čin ublíženie na zdraví podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zák., sp. zn. 4T/15/2014 zo dňa 30.01.2014 za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a sp. zn. 0T/20/2014 (správne 2T/20/2014) zo dňa 20.03.2014 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák..

Oproti tomu na trestný rozkaz Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/57/2014 zo dňa 15.04.2014, doručený obžalovanému 14.06.2014, právoplatný dňa 24.06.2014, je nutné prihliadať ako na predchádzajúce odsúdenie, pričom je potrebné zohľadniť, že ním bol obžalovaný odsúdený za prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Nakoľko táto skúšobná doba trvala od 25.06.2014 do 25.06.2016 a v prejednávacom prípade nebola dokazovaním odstránená pochybnosť o tom, v ktorom konkrétnom dni júna 2016 obžalovaný začal páchať daný zločin, je namieste okolnosť začatia páchania trestnej činnosti a okolnosť, či k jej začatiu došlo počas plynutia tejto skúšobnej doby v zmysle zásady prezumpcie neviny a z nej plynúcej zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ hodnotiť v jeho prospech tak, že nebolo preukázané, že by obžalovaný spáchal predmetný zločin v spomenutej skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia. Obžalovaný sa v tejto skúšobnej dobe neosvedčil a až uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 6Pp/16/2019 zo dňa 16.04.2019 bol podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s uložením skúšobnej doby na jeden rok s tým ale, že v tejto skúšobnej dobe sa už osvedčil ku dňu 13.10.2020.

Pre potreby ukladania súhrnného trestu v prejednávacom prípade bolo významné aj ďalšie odsúdenie obžalovaného, a to odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/65/2016 zo dňa 20.10.2016, ktorý bol obvinenému doručený dňa 10.11.2016, a proti ktorému obžalovaný odporom nenamietal, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2016, a tak bol obžalovaný odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 06.03.2017.

Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplývajú dva záznamy o priestupkoch, keď dňa 31.01.2020 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu riešený napomenutím a dňa 04.05.2020 priestupok na úseku cestnej dopravy, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta vo výške 250,- eur.

V mieste bydliska, podľa správy o povesti mesta Humenné, je obžalovaný hodnotený kladne, v mieste bydliska má nadštandardne dobré vzťahy, pracuje v stavebnej firme a býva s matkou.

Zodpovedá teda skutočnosti, že obžalovaný sa od spáchania predmetnej trestnej činnosti úmyselne nedopustil závažnejšieho protiprávneho konania. Obžalovaný zabezpečuje osobnú starostlivosť pre svoju matku vyššieho veku, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti a ktorej zabezpečuje starostlivosť za okolnosti, že má zabezpečený pravidelný legálny príjem, pričom nie sú známe skutočnosti, ktoré by

nasvedčovali tomu, že požíva drogy, ale naopak, prezentuje kritický vzťah k svojej trestnej minulosti a javí sa byť hodnoverným, že sa snaží dlhodobo viesť riadny život.

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, za pomery páchatela odôvodňujúce zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby je možné považovať stav, kedy sa páchatel stará o osoby, ktoré sú na ňom závislé svojou výživou alebo výchovou. /napr. R 3/1970, Rozsudok NS SR sp. zn. 1 Toš 21/2007 zo dňa 29.11.2007/

Priaznivé a usporiadané osobné pomery obžalovaného a s tým súvisiace možnosti nápravy nasvedčujú záveru, že napriek trestnej minulosti z obdobia pred viac ako piatimi rokmi, by bolo ukladanie trestu okresným súdom bez jeho mimoriadneho zníženia neprímerane prísne a že účel trestu sa dosiahne už trestom kratšieho trvania.

K úvahe okresného súdu o zákonnej potrebe ukladania súhrnného trestu je len potrebné dodať, že nie dátum vydania trestného rozkazu, ale okamih jeho doručenia obžalovanému bol rozhodujúci, pretože až vtedy má trestný rozkaz účinky vyhlásenia rozsudku, ako to pre potreby § 42 ods. 1 Tr. zák. predpokladá ustanovenie § 353 ods. 8 Tr. por..

Okresný súd zásadne nepochybil ani pri rozhodnutí o spôsobe výkonu tohto trestu odňatia slobody a zákonne, odôvodnene a primerane, vychádzajúc z ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Možno teda uzavrieť, že okresný súd v rámci zákonných podmienok uložil trest primeraný, zohľadnil tak pri druhu, ako aj výmere všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukladanie trestov. Takto okresný súd zároveň rešpektoval aj požiadavky načrtnuté v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. US 106/2011 z 28.11.2012.

Takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., ako aj usporiadaným pomerom obžalovaného a priaznivým možnostiam jeho nápravy, zodpovedá záujmu na individuálnej a generálnej prevencii a je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia trestného činu obžalovaného spoločnosťou.

Nakoľko odvolací súd ani v postupe súdu prvého stupňa nezistil žiadne dôvody pre to, aby niektorému z odvolateľov čo i len sčasti vyhovel, podané odvolania ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.